

Щомъ се минѣла ранната зора, турцитѣ поченѣли да нападатъ. Погледали нашитѣ на турския аскеръ и видѣли какви страшни сили се развивали противъ тѣхния малѣкъ отредецъ ; това били грамаднитѣ сили на Сюлейманъ-паша.

Този часъ се поченѣлъ бой, ожесточенъ и распаленъ и отъ двѣтъ страни. Най-напрѣдъ се били двѣтъ дружини ; другитѣ двѣ стоѣли въ резерва за помагане върху планинския проходъ въ тила на българската позиция. Скоро нашитѣ сили взели да изнемошаватъ и повикали резерва. И четиретѣ дружини съставили една обща линия и боя се продължавалъ около петъ часа. Никога нѣкой, казва Максимовъ, корреспондентинтъ на Биржевия Вѣдомости, не се е надѣвалъ, че Българското опълчение ще покаже таквоякъ постоянство. Неприятелтъ билъ завзелъ пространство 4 километра. Отпослѣ, когато армията на Сюлеймана бѣ плѣнена подъ Шипка, самъ началниктъ на турския щабъ исповѣдалъ, че противъ 4-тѣ български дружини сж били 15 турски баталиони и 3 батареи. *) Нашитѣ имали всичко-всичко шестъ тона. Турцитѣ нападнали на колони и отчасти съ разтворени строеве. Най-подиръ, българитѣ се постреснѣли, силата имъ била слаба, а турцитѣ все повече и повече се разярявали ; настанѣлъ критически моментъ, когато трѣбвало или напрѣдъ въ атака, или назадъ — оттегляне. Офицеритѣ, всички боеви юнаци, повечето калени въ Ташкентъ, паднѣли жертви на тѣзи битка. Що да се прави? Турцитѣ ускорявали критическия моментъ ; тѣ сж впуснѣли въ атака. Първата и третата дружини били вече нападнѣти отъ лѣвия флангъ. Но ето раздава се гласа на българската пѣсень: **)

Ой, ви, български синове,
Що сте въ Балкана родени ;

*) Двѣ войны. 484.

**) Споредъ Максимова, запѣлъ полковникъ Кесеевъ. Стр. 485: Двѣ войны.